

Normeringstypen

Kies je voor een absolute of relatieve normering?
We zetten de voor- en nadelen voor je op een rij.

Gebruik voor elke toets in elk geval een absolute normering. Beslis daarnaast per toets of een relatieve normering een zinvolle aanvulling is.

Absolute normering

Vooraf stel je vast wat het aantal punten is dat een leerling moet halen om een voldoende te behalen. Hierbij houd je o.a. rekening met de **hoeveelheid** en de **moeilijkheid** van de **vragen**.

- Je gaat uit van de inhoud van de toets.
- Je geeft leerlingen duidelijkheid.

- Je kan geen rekening houden met onverwachte aspecten. Daardoor is de norm mogelijk te streng of juist te soepel.

Relatieve normering

Je bepaalt de normering en cesuur **na het nakijken** van een toets. Aan de hand van de **toetsresultaten** stel je de cesuur vast. De scores van de leerlingen kunnen dus van invloed zijn op hun cijfers.

- Je kan inspelen op onverwachte aspecten

- Het gemiddelde hangt af van de leerlingen
- Achteraf is extra overleg nodig over de normering en cesuur

